

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/246/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6409203073
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6409203073.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a JUDr. Danice Kočíčkovej, v právnej veci navrhovateľa G. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. XXX/X, O., zastúpeným JUDr. Viktorom Šurkom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie SNP 120, Žiar nad Hronom, proti odporcovi P. F. - M.P. nákup, sprostredkovanie, predaj, s miestom podnikania X. XXX, N. nad Hronom, IČO: 10 935 444, zastúpeným JUDr. Evou Považanovou, advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie Dr. Jánskeho 4, Žiar nad Hronom, o zaplatenie 690,29 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C/135/2009-139 zo dňa 20. 06. 2011, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrh navrhovateľa vo zvyšku presahujúcom sumu 358,35 Eur zamietol, v súvisiacom výroku o povinnosti navrhovateľa nahradiť trovy konania štátu a v súvisiacom výroku o trovách účastníkov konania, **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd v poradí druhým rozsudkom zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 358,35 Eur, vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol. Navrhovateľa aj odporcu zhodne zaviazal nahradiť štátu trovy konania vo výške 87,39 Eur. O trovách účastníkov konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov právo na ich náhradu nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ sa domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 690,29 Eur na tom skutkovom základe, že ako zamestnanec odporcu vykonal pracovné cesty v období mesiacov október - november 2008 mimo územia Slovenskej republiky. Vznikol mu tým nárok na vyplatenie stravného a náhrady preukázaných potrebných vedľajších výdavkov v zmysle zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách. Odporca napriek výzve navrhovateľovi tieto nároky neuhradil. Okresný súd Žiar nad Hronom skorším rozsudkom č. k. 4C/135/2009-67 zo dňa 4.11.2009 priznal navrhovateľovi sumu 223,70 Eur, v zvyšnej časti nárok zamietol z dôvodu, že navrhovateľ vyúčtovaním preukázal nárok len na cestovné náhrady vo výške 555,64 Eur. Navyše bolo preukázané, že navrhovateľovi bola poskytnutá záloha vo výške 331,94 Eur, ktorú treba od tejto sumy odpočítať. Uvedený rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C/135/2009-67 zo dňa 4.11.2009 bol uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14Co/337/2009-86 zo dňa 23.2.2010 zrušený a vec bola okresnému súdu vrátená na ďalšie konanie. Odvolací súd v tomto rozhodnutí konštatoval, že v konaní sa dokazovaním nepodarilo odstrániť rozpory účastníkov ohľadne výšky cestovných náhrad vzhľadom na nedostatok účtovných dokladov. Okresný súd mal trvať na tom, aby navrhovateľ konkretizoval akých konkrétnych náhrad, za ktoré pracovné cesty a najmä v akej výške sa domáha. Odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd by mal zväziť doplnenie

dokazovania znaleckým posudkom, v ktorom by na základe účtovných dokladov znalec posúdil, či tieto obsahujú podstatné náležitosti podľa zákona o účtovníctve a či sú z nich zrejmé údaje potrebné na určenie výšky cestovných náhrad. Len na základe takéhoto zistenia bude môcť byť zistená skutočná výška cestovných náhrad.

Po vrátení veci odvolacím súdom okresný súd na základe znaleckého posudku ustálil, že navrhovateľovi vznikol nárok na zaplatenie cestovných náhrad vo výške 690,95 Eur. Navrhovateľovi bola na vlastnú žiadosť poskytnutá záloha vo výške 331,94 Eur, ktorú odporca vyplatil navrhovateľovej družke. Okresný súd neuveril verzii navrhovateľa a svedeckej výpovedi jeho družky, ktorí tvrdili že suma 331,94 Eur bola vyplatená družke navrhovateľa ako jej mzda. Mal totiž za preukázané, že družka navrhovateľa takúto sumu mzdy v pracovnej zmluve ustanovenú nemala. Jej výpoveď nepovažoval za dôveryhodnú aj pre jej vzťah k navrhovateľovi. Okresný súd uveril výpovedi svedkyne X. keď konštatoval, že táto nezaujato a objektívne pristúpila k výpočtu cestovných náhrad, nie je zamestnaná u odporcu a záleží jej na správnosti účtovných dokladov. Na základe uvedeného okresný súd nárok uplatnený navrhovateľom o sumu 331,94 Eur znížil.

Proti rozsudku zo dňa 20. júna 2011 podal odvolanie navrhovateľ. Navrhol rozsudok alternatívne zmeniť a návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu vyhovieť alebo rozsudok zrušiť a vrátiť vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že na základe vykonaného dokazovania a záverov znaleckého posudku dospeli účastníci konania k zhodnému záveru ohľadne výšky cestovných náhrad. Sporný ostal len nárok odporcu voči navrhovateľovi vo výške 331,94 Eur, keď okresný súd vyplatenie tejto sumy ako zálohy neodôvodnene uznal a v nadväznosti naň rozhodol aj o trovách konania. Uvedená suma nebola vyplatená navrhovateľovi, či už to priamo, alebo nepriamo prostredníctvom navrhovateľovej družky. O jej vyplatení neexistuje žiaden účtovný doklad v zmysle zákona o účtovníctve. Pokiaľ okresný súd dospel k záveru, že svedkyňa X. z titulu povolania záleží na správnosti účtovných dokladov a nezaujato a objektívne pristúpila k výpočtu cestovných náhrad, nezohľadnil viacero skutočností. V prvom rade svedkyňa vykonáva pre odporcu vedenie účtovníctva, čo samo o sebe spochybňuje nestrannosť a objektívnosť jej výpovede, nakoľko je odporcom platená. Ak by svedkyňa záležalo na správnosti účtovných dokladov, nemohlo by sa stať, že by družke navrhovateľa bola vyplatená suma 331,94 Eur bez účtovného dokladu. Navyše svedkyňa pri samotnom výpočte cestovných náhrad niekoľko krát pochybila.

Odporca navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Dôvodil, že navrhovateľ od počiatku podania žaloby nevedel presne špecifikovať svoje nároky z dôvodu absencie potrebných dokladov, ktoré mal svojmu zamestnávateľovi predložiť v 10 dennej lehote. Účtovné doklady predložil až 23.3.2009 a tieto boli neúplné a nepresné. Uvedené konanie svedčí o neserióznosti navrhovateľa, o nezodpovednom vzťahu k zamestnávateľovi a v konečnom dôsledku o jeho účelových a nepravdivých tvrdeniach. Navrhovateľom namietaná skutočnosť, že sumu 331,94 Eur neprijal, bola vyvrátená svedeckou výpoveďou jeho družky, ktorá potvrdila, že takéto plnenie od odporcu prijala, hoci súd zavádzala, že to mala byť jej mzda. Táto skutočnosť však bola vyvrátená predložením mzdových dokladov menovanej a svedeckou výpoveďou pani X., ktorá sa nachádzala v tej istej miestnosti s družkou navrhovateľa v čase, keď táto plnenie prijala. Námietky o nedôveryhodnosti svedkyne X. sú neopodstatnené, nakoľko táto nebola zamestnaná u odporcu. Poskytovala mu len služby v oblasti účtovníctva ako živnostníčka a mala aj iných odberateľov. Nebola teda od odporcu pracovne a ani finančne závislá.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte „O. s. p.“), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a odvolaním napadnutý výrok rozsudku okresného súdu a s ním súvisiace výroky podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 120 ods. 1 O. s. p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 125 O. s. p., za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. (§ 132 O. s. p.)

Okresný súd napadnutým rozsudkom zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 358,35 Eur, vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol nakoľko mal za preukázané, že navrhovateľ prostredníctvom svojej družky prevzal zálohu na cestovné náhrady vo výške 331,94 Eur. Navrhovateľa aj odporcu zaviazal nahradiť štátu trovy konania (každého zvlášť) vo výške 87,39 Eur. O trovách účastníkov konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov právo na ich náhradu nepriznal. Navrhovateľ svoje odvolanie formuloval tak, že napáda celý rozsudok okresného súdu, teda všetky jeho výroky. Odvolací súd však napadnuté rozhodnutie preskúmal len v rozsahu výroku, ktorým okresný súd v časti prevyšujúcej sumu 358,35 Eur návrh navrhovateľa zamietol, v súvisiacom výroku, ktorým bol navrhovateľ zaviazaný nahradiť trovy konania štátu a v súvisiacom výroku o trovách účastníkov konania. Navrhovateľ totiž nemal dôvod napádať prvý výrok rozsudku, ktorým bolo jeho návrhu vyhovievané a ani tretí výrok napadnutého rozsudku, ktorým bol na trovy štátu zaviazaný odporca.

Odvolací súd zo súdneho spisu zistil, že po vykonaní znaleckého dokazovania medzi účastníkmi nebolo sporné, že navrhovateľovi za uskutočnené pracovné cesty vznikol nárok na cestovné náhrady vo výške 690,95 Eur. Spornou skutočnosťou ostalo len to, či družka navrhovateľa sumu vo výške 331,94 Eur prevzala ako svoju mzdu alebo ako zálohu na cestovné náhrady pre navrhovateľa. Okresný súd ustálil, že odporca preukázal, že suma 331,94 Eur nebola družke navrhovateľa vyplatená ako mzda, pretože družka navrhovateľa uvedenú sumu ako mzdu v pracovnej zmluve uvedenú nemala.

Povinnosť účastníkov tvrdiť potrebné skutočnosti v sporovom konaní sa nazýva povinnosť tvrdenia a vzťahuje sa vždy na konkrétnu skutočnosť uvádzanú účastníkom konania. V prípade, že ju účastník konania splnil, platí, že uniesol bremeno tvrdenia. Existencia tvrdenej skutočnosti však podmieňuje existenciu dôkaznej povinnosti, teda povinnosti účastníka konania označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Nedodržanie povinnosti tvrdenia alebo dôkaznej povinnosti nie je procesne sankcionované, zväčša sa však prejaví v rozhodnutí vo veci, vo forme neúspechu účastníka v spore. Pri hodnotení dôkazov Občiansky súdny poriadok vychádza zo zásady ich voľného hodnotenia, ktorá vyplýva z ústavného princípu nezávislosti súdov. Táto zásada znamená, že záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Hodnotiacia úvaha súdu musí vždy zodpovedať zásadám formálnej logiky, musí vychádzať zo zisteného skutkového stavu veci a musí byť preskúmateľná v inštančnom postupe. V priebehu dokazovania súd po vytriezení nepodstatných a nezákonných dôkazov ďalej hodnotí len dôkazy zostávajúce, teda dôkazy dôležité a právne účinné, ktoré treba posúdiť z hľadiska ich pravdivosti. Posudzovanie pravdivosti konkrétneho dôkazu predpokladá, že sudca takýto dôkaz posudzuje najskôr izolovane z hľadiska vierohodnosti toho, kto ho podáva, a či získané informácie sú svojim obsahom pravdepodobné alebo nie. Následne súd pristúpi k posudzovaniu jednotlivých dôkazov v ich vzájomných súvislostiach tak, aby informácie vyplývajúce z dôkazov, ktoré považuje za pravdivé, tvorili ucelenú a logicky usporiadanú reťaz.

Okresný súd uvedeným spôsobom postupoval. Z výplatnej pásky podpísanej družkou navrhovateľa mal za preukázané, že výplata za mesiac október 2008 bola družke navrhovateľa vyplatená v mesiaci november 2008 vo výške 216,49 Eur. Z potvrdenia o príjmoch zo závislej činnosti zo dňa 30.12.2008 (č.l. 59 spisu) vyplynulo, že navrhovateľova družka u odporcu za mesiace október - november 2008 zarobila 390,46 Eur. Na pojednávaní dňa 4.11.2009 (č.l. 65a spisu) uviedla, že „za mesiac november mi bolo poslané 170 € aj nejaké centy.“ Z vykonaných dôkazov teda bolo preukázané, že navrhovateľova družka u odporcu odpracovala v roku 2008 celkom dva mesiace a zarobila 390,46 Eur. Za mesiac október to bolo 216,49 Eur. Z uvedeného vyplýva, že za mesiac november zarobila 173,97 Eur, čo je v súlade s jej svedeckou výpoveďou. Pokiaľ teda odporca napriek neexistencii priameho dôkazu

tvrdil, že navrhovateľova družka prevzala sumu 331,94 Eur nie ako svoju mzdu, ale ako preddavok na cestovné náhrady pre navrhovateľa, pričom argumentoval mzdovými dokladmi a výpoveďou svedkyne X., uniesol nielen bremeno tvrdenia, ale aj dôkazné bremeno. Dôkazy získané z dôkazných prostriedkov, ktoré predložil, totiž tvoria logicky ucelenú reťaz. Ak ale navrhovateľ na základe svedeckej výpovede svojej družky uviedol, že táto za dva mesiace práce u odporcu prevzala na výplatu sumu 331,94 Eur a následne jeho družka uviedla, že jej bola suma „170 Eur a nejaké centy“ zaslaná za mesiac november 2008, navrhovateľ dôkazné bremeno neunesol. Nepredložil žiadny priamy dôkaz, ktorý by preukazoval, že suma 331,94 Eur bola prevzatá jeho družkou ako mzda. Navyše bolo preukázané, že družka navrhovateľa od odporcu prevzala sumu 216,49 Eur za mesiac október 2008 a sumu 173,97 Eur za mesiac november 2008, a tiež, že za tieto mesiace zarobila u odporcu len sumu 390,46 Eur. Logicky teda za uvedené obdobie nemohla zarobiť aj sumu 331,94 Eur. Z uvedených dôvodov postupoval okresný súd správne pokiaľ uveril svedeckej výpovedi p. X. a mal za preukázané, že suma vo výške 331,94 Eur bola prevzatá družkou navrhovateľa ako záloha na cestovné náhrady pre navrhovateľa. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým bol návrh navrhovateľa vo zvyšku presahujúcom sumu 358,35 Eur zamietnutý a v súvisiacich výrokoch, ako vecne správny potvrdil.

Odporca si náhradu trov odvolacieho konania podľa § 151 ods. 1 O. s. p. neuplatnil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.